

El senyor governador no hi era, segons va dir al senyor Retana (algú esotro voce pregunta: no serà pas camí de Madrid?)

El senyor Retana, com ve a sentir la pregunta, no pogué contestar-la. Va dir que ab gran satisfacció els feya saber que a Barcelona estaven en el millor dels mons possible; que no passava, ni havia passat res desagradat. S'havien celebrat reunions obres i jaumistes, sense cap incident lamentable. El miting de Mataró en protesta dels pretrits fets de Granollers, se va celebrar sense novetat.

L'Assamblea de la U. F. N. R., que ja relatem apart.

Noranta tres denúncies per infracció de la llei del descans dominical, 8 de les quals passaren al jutjat.

Vaga de teixidors metàl·lics. — Els patrons.

La Unió de Fabricants de somnisers se reuniu dissabte, al carrer de Mendibál, 21, ab assistència de 20 socis. Per unanimitat rebuiren les proposicions d'arreglo de la vaga presentada pels obrers.

Acordaren redactar ells unes bases que si no ratifiquen totes les aspiracions dels obrers, representen una millora sobre la actual situació, i enviaries a dir, demenge, als obrers, acompanyats d'un ofici, en el qual s'explicaria que si diu (any), anaven a la vaga, quedaven anulades aqueixes bases.

Els obrers

Se reuniren uns 26 socis de l'Associació de teixidors metàl·lics i de matalassers mecànics. S'hi llegí una carta dels amos que diuen no poder contestar a la proposta dels obrers sense una previa reunió d'amos.

Els obrers Tarragona i Segurina parlen i proposen que avuy, diumenge, se declarí la vaga general del ofici, s'hi amos no accediran a la proposta dels obrers. S'acordà així, exceptuant de la vaga a un dels tallers (perquè'l seu amo, més que un patró, és un obrer com ells), ab la condició que no ha de fer feina pels demés tallers, sino directament pels parroquians.

S'autoritzà la comissió de vaga, ja nomenada anteriorment, vagi actuant i seguint les negociacions ab els amos. El president recomanà que no hi hagués cap mena de coacció.

De Sanitat

S'ha cursat aquesta circular:

«La legislació vigent en los Estados Unidos de América del Norte exige para la introducción de embutidos y carnes en conservas, que se justifique mediante certificación facultativa, debidamente visada, que las reses han sido reconocidas por técnico competente, antes y después de sacrificadas, y que en la confección de aquellas manufacturas y preparación de las carnes no se han empleado sustancias perjudiciales para la salud.

En España, la legislación vigente en la materia, establece la inspección sanitaria de los animales vivos y después de sacrificados, por el inspector veterinario. Las fábricas están vigiladas sanitariamente por los respectivos inspectores municipales de Sanidad, quienes expiden los certificados para la exportación, con arreglo a lo dispuesto en la R. O. de 2 de noviembre de 1908, «Gaceta del día 5 siguiente.

Los requisitos sanitarios exigidos para la importación en los Estados Unidos de América del Norte, se cumplen, pues, en España, y por ende, nada más fácil que acreditarlos con el certificado que se acompaña a la expedición; para lo cual, en lo sucesivo, los inspectores municipales de Sanidad deberán atenerse en la redacción de aquellos documentos, a la fórmula consignada en los modelos oficiales comunicados por el señor Cónsul general de aquella nación en Barcelona que a continuación se insertan, sin cuyo requisito no serán visados en este Gobierno.

Los inspectores municipales de Sanidad guarán visitas y se cerciorarán de la bondad y pureza de las elaboraciones en las fábricas de conservas de sus respectivas jurisdicciones, antes de expedir sus certificaciones expresadas, siendo personalmente responsables ante la autoridad gubernativa y ante los tribunales de la negligencia, errores o falsedades en que incurran con este motivo.

Barcelona, 17 de agosto de 1912.

El gobernador, M. Portales.

De Sanitat

S'autoriza a don M. Cales per logar una casa de sa propietat a Sant Celoni, després de verificades les obres d'higienització ordenades.

Se destitueix una instancia de don Francisco Soler demanant que se l'extingís de posar Water en el seu establiment.

Per haver realitzat obres d'higienització, s'ha alcat la multa imposada a la mestressa d'una casa de dormir del carrer del Robador.

S'imposa una multa de 50 ptes. a un vehi de Casserras per no haver realitzat les reformes ordenades.

Perà substituir al director de la Secció Sanitaria d'enguany, per s'ha nomenat al metge segon de la mateixa.

S'imposen diferents multes a cases de dispeses per no complir les ordres sanitàries donades.

Vaga de matalassers

Aquesta tarda s'havien de reunir els patrons i obrers matalassers per discutir si s'ha trobat una solució a la vaga.

Avuy els obrers vaguistes han segut cap a una vintena.

Visites

Han visitat al governador el president de la Diputació senyor Prat de la Ribera, el senyor Gomez del Castillo, l'alcalde i secretari de l'Ajuntament de Sitges per convidar al governador a la inauguració del Hospital de Sitges, i una comissió del Congrés de forners, per a entregar les obseques al governador i pregulari que les recoman al Govern.

Una heroína del mar

El dimars, 13 del corrent, a les deu del matí, trobant-se en sa possessió de Molàs, del sud del Camp de Tarragona, terme de Perelló, don Jaime Crespi, sargant de mar, patró retirat del cos de guardabanyes, en sa possessió propera a la platja, va veure aparèixer el pal d'una embarcació davant de la punta denominada «Morro de Gos».

Ab aussí de l'ullera pogué descobrir que s'tractava d'una barca pesquera tripulada per tres homes.

La embarcació havia volcat a impulsos d'una ratxada formidable, després d'una lluita empenyadíssima ab els ones.

Dos dels tripulants se trobaven enflut a un pal. El tercer se mantenia penjat a la roda de proa.

El sargant Crespi, en un impuls de valentia sublim, cridà a la seva filla Carme Crespi Llaó, de 19 anys, que era la única persona que en aqueix moments cridava ajuda.

En aqueix moments estava a la vora pescant ab canya; però al saber que s'tractava de penjar a terme una empresa heroica, s'acordà el canvi de plan i se tirà al aigua en companyia del seu pare en un bot de la seva propietat, el denominat «Crespi», i a pesar del perill

imminent que corrien, en un paratge i hora tan perillosos, dav la violència del vent i de les ones eren aterrades, se dirigiren a la embarcació naufragada denominada «San José», logant recolir a sa vella de 65 anys, un noi de 12 a 13 i al patró de la barca anomenat Manuel Llambich, de 40 anys.

Després de prodigiar-los els ausells que el seu estat requeria, donats els robes, car sentien un fort intens de tanta dilatada lluita ab els elements, transbordaren els naufragats a una barca que arribà quan ja s'havia fet el salvament.

Ab ajuda de tres barques se logrà fer flotar a la naufragada.

Apart del heroisme del pare senyor Crespi, digne dels majors encomis, mereix una recompensa de la Direcció de Salvament de Naufragos, l'abnegada jovent Carme Crespi Llaó, que ab heròic exposició de la seva vida, ab un evitent en una lluita empenyadíssima ab els elements, salvà la vida d'aquells naufragats.

Monument a Menéndez Pelayo

Suscipció de la Junta Diocesana

Suma anterior, 1.166 pessetes.

Rector, Ajuntament, jutjat i feigresos de Sant Climent de Llobregat, 16 pessetes. — Parroquia i Junta parroquial d'Acció Catòlica, Sarrià, 25. — V. O. T. de Sant Francesc d'Assís, Iglesia de Sant Antoni de Padua de P. P. Franciscans, 5. — Asociación «Jovenut Antoniano», de la mateixa iglesia, 5. — Individus de la ciutat d'Alvora: Antoniano, Francisco Pantoja, 1; Isabel Gil, 0,25; Victoria Vilas, 0,25; Marian Vilas, 1; Consencia Vilas, 1; Ignacio Vilas, 1; Aurora Vilas, 0,25; Joaquin López, 0,25; Neus Vilas, 0,25 = 5,25. — Junta parroquial d'Acció Catòlica de la Concepció: doctor don Pau Costas, rector, 2; don J. Antoni Blanco, president, 2; don Vicens Artigas, 2; doctor don Miquel Bonet, 2; don Josep Pallares, 2; don Francisco Cabot, 2; don Antoni Goytiso, 2; don Josep Maria Balanzó, 2; doctor don Ramón Arruñat, Pbr., 2; don Joan Montobbio, 2; don Joaquin Vivas, 2; don Pau Moré, 2; don Ramón Nogues, 2; don Josep O. de Despujol, 2; doctor don Ramón Fróixa, Pbr., 1; doctor don Francisco Arqués, Pbr., 1; don Lluís Serra, Pbr., 1; don Joan Vergés, 1; don Víctor de Olalde, 1; don Francisco Suárez Bravo, 1; doctor Esteve Múñiz Pbr., 2; don Antoni Vidal i Cabot, 2; don Josep Vilas, Pbr., 1; i don Román Soler, 2. Total, 1.263,25.

Economía

Els tapers y el tractat ab Portugal

La Federació surtutapera de Palafurgell ha enviat al ministre d'Higienda un informe en nom i representació dels comerciants i fabricants de taps de suro, de Girona, Palamos, Palafurgell, La Bisbal, Darnius, Massanes de Cabanyes, La Junquera, Baga, Hostalrich, Arnyes de Mar, Vilabertran, Llaçarols, Cassà de la Selva, Santa Coloma de Farnés, Lloret de Mar, Sant Celoni i l'Alt Empordà, donant son parer sobre'l tractat ab Portugal.

Recorda's arguments aduits no fa gaire temps demanant protecció per l'industria suera gravant ab un dreu mínim de 50 pessetes per cada 100 kilògrams de suro que s'exportés, per a posar en condició d'igualtat ab aquelles nacions que graven ab dreus quasi grollosos l'importació de nostres manufactures; recorda que's reconegué la justícia de la demanda i s'apassà el pendre una resolució fins a posarse d'acord ab les dones nacions productores de suro.

La Federació surtutapera recorda que ha arribat el moment, Portugal produeix quasi tant de suro com Espanya i la producció d'aquelles nacions forma les quatre parts de la producció mundial.

Donchs la Federació creu que, al fer-se'l tractat de comerç hispanoportuguès, s'hauria de convenir el lliure-cambi del suro en brut i treballat entre ambdues nacions contractants, comproment-se una i altra a gravar ab 50 pessetes per 100 kilòs l'exportació del suro en planxa als demés països.

El firmat aquest informe el president de la Federació don Joan Miquel Avellí i el secretari don Joan Linares Delhom.

Assamblea municipal de la U. F. N. R.

La reunió d'aquesta assamblea havia despertat un xich la curiositat dels que's fixen ab els actes d'aquell partit; ja que en ella s'hi havia de tractar com a assumpte principal lo de la reversió dels transvies i totom recordant l'interès que certs prohoms de la U. F. N. R. tenen en resoldre'l en determinat sentit, per lo qual dies enera varen fer el stour de forces de celebrar 19 conferencies en un mateix dia en altres tants casinets seus.

Els que l'legellen diaris recordaran que aqueix darrers dies l'orgue del partit no parava un dia i l'altre dia de recomanar ab gran insistència que tots els delegats assistissin a l'Assamblea.

Donchs malgrat tot això la concorència s'ha de dir que fou escassa, relativament. Y això sol ja indica un fracàs per als propòsits d'aquells prohoms. Els delegats s'abstingueren d'assistir i això ja vol dir quetom molt significatiu, per a entregar les obseques al governador i pregulari que les recoman al Govern.

El secretari llegí la comunicació de la Junta Municipal a l'Assamblea para que's reunís, a fi de que acordi ratificar o desaprovar l'actat d'aquella Junta, per tal d'expulsar del partit als senyors Marial i Ramoneda, y s'incapacita per a exercir càrrecs públics als senyors Ricart, Tauler, y Roig y Rovira, regidors de la U. F. N. R., que votaren l'actat del ajuntament de la reversió dels transvies de Barcelona.

El senyor Moles va fer comptar y constar el número d'assemblees que hi havia.

Els senyors Corominas (P.), Broquetes, Layret, Moncal, Sala, Vila y Mer y Güell, tenint en compte que'l senyor Marial està malalt, opinen que s'hauria d'aplastar la discussió.

Els senyors Montanyà y Roig y Armengol i el senyor Moles, amich fítm del senyor Marial, opinen per la discussió immediata.

Per votació nominal s'acordà aplastar la discussió y se designà la data del 22 de setembre per la nova reunió de l'Assamblea.

Se posà a discussió el segon assumpte o sia l'existència legal de la Junta Municipal de l'U. F. N. R., que, per disposició de la darrera Assamblea, sols podia existir fins al primer de janer de 1912, y s'havien de fer abans eleccions de nova Junta.

Els senyors Corominas y Mer y Güell confirmaren que efectivament la Junta Municipal no té existència legal més que fins al 31 de desembre de 1911. El se-

nyor Mer afegí que l'existència de la mateixa desde'l janer de 1912 es una il·legalitat, excusable per haver-se presentat al partit lamentables y fomes perioras, pero no les hagin rancuniat al abandonar la U. F. N. R. per ingressar en altre partit.

Abans d'acabar la sessió el senyor Vilas demanà a la taula presidencial que en les vinentes reunions de l'Assamblea se produir que hi hagi major assistència de assemblees.

Se discutí l'argument el primer punt y tots convingueren en que lo succeït estava mal fet y que calia que no hi tornessin més a ferho.

Sobre'l segon punt se proposa que'l cens se fassi a base de les llistes de socis en les delegacions establertes en dits centres y abandonant una quota previament fixada.

S'entaulà l'argu disolusió y entre mitg se nomenar a Juan. Hi tornaren a la tarda, y s'acordà que la quota sigui de 10 cèntims recollida com se pugu.

Se proposà y acordà que les inscripcions siguin individuals, y firmades per sonalment, no per poders.

El senyor Camillo s'hi oposà perquè hi hagi més correccions que no saben firmar. S'acordà fer una fulla especial para tots aqueixos. Els que no paguin la quota no seran expulsats, però no podran votar.

Se posà a discussió que hi de fer el cens y les eleccions de la nova U. F. N. R. admittre la dimissió de la Junta actual, y la taula presidencial, d'acord ab l'Assamblea, designa als senyors Layret, Quer, Martine Gras, Mallard y Martines para que dirigiran la formació del cens nou y les eleccions de la U. F. N. R.

Para acabar, se llegiren les comunicacions que's casinen dels districtes I y VII dirigides als regidors Forcada y Car-

En el proper mes de setembre, firmat ja l'actat entre Espanya y França, tindrà efecte la inauguració oficial de la Exposició permanent de productes nacionals, instal·lada en un esplendit edifici construït a Melilla pels Centres comercials de Melilla y de Ceuta.

La inauguració de la Exposició, que fou aplaudida per les circumstancies que atravesava aquell país, que afortunadament ha entrat ja en una era de pau que permet el desenvollop dels negocis.

Els referits centres se proposen que l'acte inaugural revesseixi la major solemnitat, a la qual han invitat al ministre de l'Interior, com ho secan també els presidents de les Cambres de Comerç y demés societats econòmiques de Barcelona, Madrid, Valencia y Saragosa, y la premsa de dites poblacions al objecte de que s'associïn a una obra de gran transcendència para l'expansió del mercat nacional.

(PER TELEFON)

Lo que diu el «Diario Universal»

Madrid, 19, 1230 matí.

L'article publicat a la obra don Canalejas que avuy publica el «Diario Universal», s'ocupa del tractat ab França.

Enumera els dificultats que han sorgit en el curs de les negociacions franco-espanyoles.

En alguns moments se temia la ruptura, per culpa dels capitals francesos y dels exaltats d'Espanya.

Tot se va vèncer ab la intervenció dels senyors Geoffray, Bumen, Perez Caballero y Villaurruti.

Entre's episodis de la negociació hi havia la impressió necessària de certs judicis aventurats.

El Govern va logar que's espanyols y els estrangers se concertessin a treballar junts.

El Maghen no va quedar en terra. Constantment enviava a les càbides del Rif excursions para guerrear contra Espanya.

La presència del barco alemany a Agadir havia fet créixer la hostilitat.

Part de la opinió de França estava soscrita a informes exotícs de portats comentaris a l'anistat d'Espanya y els maxots francesos ens asseguraven que no teníam la representació del poble, perquè aqueix en mitings, en manifestacions, en la premsa, s'expressava contra'l Govern.

No podiem ferho forts, perquè, fins dintre de casa s'assegurava que no disposavem de medis militars y econòmics per respondre a la empresa que acometíem.

Les negociacions varen ser lentes, costoses, y en moments, d'amargura.

Una aguesta personalitat va enfortir y estimular ab el seu consell al Govern, inspirant-se en l'amor a Espanya.

Les Corts varen procedir ab mesura; en la premsa va tenir el Govern apoyament eficaç.

La primera vista era senzilla: consistia en dividir el Marroch en zones d'influència.

L'opinió ignorava l'estat dels assumptes econòmics al Marroch y la situació especial de Tanger.

En les negociacions hem procurat acabar lo més aviat possible.

No hem lograt tot lo que desitjàvem, però hem disminuït ab tal perseverancia, que hem estat titllats de trossus.

Aquí y en altres parts hem meditat l'alcance dels compromisos que anàvem a contractar y hem convingut en la conveniencia de no alterar la política internacional de don Alfons XIII, que no sols afecta al problema d'Àfrica, sino a altres, y a la que estava adscrita la nostra personalitat.

Les línies generals del tractat son conegudes.

Desde's més remots temps, els pobles bàrbars se veuen sotmesos a tutela d'altres nacions; però no pot comparat ab el protectorat que tractem d'exercir ara.

Discutim el regimne: els francesos tenien la paraula subarrendaments; nosaltres la paraula expropiació.

El problema s'ha resolt; lo que s'ha fixat en la superfície de zona d'influència.

S'ha arribat abon s'ha pogut.

Quan se coneugué el Llibre Roig se veurà com no s'ha accedí a certes aspiracions sobre la zona Sur per Cabo de Agua.

Larache y Arcila han quedat units a nostra zona, que no conté badell d'or, però tampoch hi ha penyes y terres ferocides; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en l'incident del kaid El Triabi, en ferho; treballant obindrem recompensa.

Sobre Tanger hi ha bastant que parlar.

Lo de Mazagan.

En Maestre.

Madrid, 17, 915 nit.

Tanger. — Persones que mereixen tot el crèdit asseguren que ahir tarda varen arribar a la Legació d'Espanya els primers informes redactats a Mazagan pel senyor Aguirre, en compliment de la missió que li fou confiada, dels quals resulta demostrada ab d'atos irrecusables la correcta conducta del consul d'Espanya en

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

L'estat actual de les cullites de ví del Centre d'Europa

Com remey curatut chun ensaïja e següent ja fa alguns anys; Quan se començen a conèixer els primers símptomes de la malaltia, podria ben curt tots els caps del cap, sense que dolgui sacrificar el bé de Deu de rahims que s'hi veuen ni els sarments que no presenten símptomes. Si s'es amanten a la tardor, tot trenca magnífica d'una vegada, i a l'hivern, tot s'hi distingeix i a l'estiu, que foren malais dels bonas, car tots presenten magnífic aspecte. Però un dia que s'haurà de tenir cuidat en posar a la poda tots dos cops als ceps y adobarlos ab fòsfor potassa.

Crònica

Clorosis general. — El doctor Roux, director de l'Institut Pasteur, ha presentat a l'Acadèmia de Ciències, de París, un treball, ocupant-se d'una singular clorosis dels vegetals que ataca a tota mena de plantes d'una determinada regió, i quina malaltia no es deguda a cap element microbià. Després de molts experiments i anàlisis l'eminent Mabi ha deduït que aquesta clorosis es deguda a l'acidesa del terrenç, aleshores hi creixen les plantes anèmiques.

Premis als viticultors. — Son en bon número, segons sembla, els vinyataires que's disposen a optar als premis que adjudicaria l'Estació Enològica del Peñadure en virtut d'un donatiu de 5.000 pesetes del ministeri de Foment.

D'aquests premis n'hi ha 3 de 500 pesetes cada un als petits propietaris que millor exploten les vides finsques 2 de 500 als petits propietaris que tinguin millors cellers, y 25 de 100 als parcers que millor conueixin les seves vinyes.

Perà obtindre's-ha de ser del Peñadure.

ascó, a don Antoni Gràs Llorens, de Torredembarra, y a don Baldomer Ferrer, de Nules. Els còmics quarts, la don Ignasi Ballell Suelves, de Terragona; al tot senyalat ab el número 8, lema «Estat de l'Indurdo», de la primera línia de l'estante, a don Pere Pi Cabrer de Valls, que porta escut de lema «Avant de Garcia, y a don Ramón Madoiroles, de Manlleu.

Ademés s'acorda concedir diploma de cooperació a don Antoni Vives Presule, de Miravet; a don R. M. de Sant Carles de la Ràpita; als llocs «Rietes» y «Estrella», de Garcia; a don Joseph Bolta Güell, de Remau; a la Cançó dels Quatre Vents, a don Josep de Sant Carles de la Ràpita; a don Marcel·lí Angles Domingo, de Tarragona; a la don Pere Jové, de la Sequia.

A exportação a Valência.—Durante la anterior semana s'han embarcat 40,739 caixes de cebes y 33,961 de melons ahí desti als mercats estrangers següents:

- Cap a Londres, 9,400 caixes de cebes y 5,660 de melons.
- Cap a Liverpool, 14,255 caixes de cebes y 9,577 de melons.
- Cap a Manchester, 5,974 caixes de cebes y 2,175 de melons.
- Cap a Glasgow, 6,209 caixes de cebes y 15,148 de melons.
- Cap a Bristol, 600 caixes de cebes y 514 de melons.
- Cap a Newcastle, 4,292 caixes de cebes y 887 de melons.

La forma dels dos premis de 500 pessetes per als mitjans o peïssos propietaris viatjadors de la comarca que posseeixin els cellers més ben montats, y ab lo fert per la mentada familia, alre a la dona pobre que, residint en aque la població, fassi més anys que qualy y sostingui al seu marit impossibilitat sense poder comptar ab l'assili de filla varons, donante la preferencia a la que també tingues un o més fills impossibilitats. La presentació de sol·licituts optant en aquests premis acabarà el 20 del corrent.

Escuela Superior d'Agricultura.—S'han donat a conèixer els qüestionaris de l'examen d'ingrés a l'Escola que's refereix a l'Àrithmètica y Algebra, Geografia, Física, Química y Historia Natural.

Se prepara la solemne inauguració de dita Escola.

Adobs Espinás

Rambla Centre, 37. — Plàstica a Sans

NOTICIES
DE BARCELONA

El dia ha aparegut al cel cobert d'espesses bores, deixant veure sol durant esparsos moments.

Una forta nebulosa i una humitat molt alta han sigut les característiques de la jornada d'avui, en la que hem sentit les molesties de l'estiu barceloní, com encara no les havíem sentides en juny.

— **Fofo-Glicò-Kola-Lomat**, cura neurològica. B. Domènech. Rda. S. Pau, 71.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

del corrent, se verificarà la subasta de robes, dels parits que data d'empenyó o renovació sia del mes d'octubre de 1911.

La Secretaria de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, avisa als propietaris de cases dels carrers i plaça de Bonaventura, carrers Elisabetins, Còrrecs de la Boqueria, Milans, plaça del Bon i carrer i plaça de Montcada, que per la delegació d'Hisenda se'ls invita a que acudint a facilitar els respectius dades i documents necessaris per als treballs de comprovació del Registre fiscal que per la mateixa s'està realitzant; i els advertint la necessitat de coadjuvar a dites operacions, car de no verificarlo se privaran de l'ús del seu dret a intervenir en les mateixes; i a més, interessa la coadjuvació a fi d'obtenir avantatge benefici concedit per la llei territorial de 12 de juny del any darrer, o sia l'aplicació del tipu contributiu que per la mateixa ha sigut reduït al 17 per 100 la quota al Tresor per als propietaris que tinguen compravendes les seves finques.

Una dona de 41 anys, anomenada Maria Cortada i Fallera, estava ahir a la vella conversant amb altres persones de la seva família en un cobert que servia de magatzem de fustes, situat als carrers de Sepúlveda i Villaverde, i tot de sobte va esclatar una rimba de fustes, deixant colgada i produint lesions gravíssimes i variades fractures d'ossos.

Va ser portada al dispensari de l'Univ. versitat, ahir se li feu la primera cura, i després al Hospital Civil.

Se'ns demana que fem públic que per oblit involuntari se deixà d'incloure en el cartell dels Jocs Florals de Les Corts de Sarrià un premi de 50 ptes., sobre tota llure, ofert per don Josep Carcereny, regidor d'aquell districte.

Relació dels objectes trobats i dipositats a la Secció de Governació del Ajuntament.

Varios claus y clavos; un brasselet que sembla de plata; tres peces de yeta per la confecció d'elstics; un anell, que sembla d'or, ab incrusta, para senyor; una llicència de l'Exercici a favor de Salvador Vicens Muñoz.

El darrer Bulli Oficial Eclesiàstic d'aquest bisbat, con el sumari següent: Edicte per la província d'un Benet vacante a la Catedral. Obertura de la matriu a la Seminari. Carta del Bisbe de Madrid sobre residència de sacerdots.

— **GRACIA**—El dijous darrer va tenir lloc una reunió extraordinària de la Comissió de l'Exercici de l'Exercici, ab fi de discutir i solucionar les bases de un arregllo al Ajuntament sobre l'impost de clavegueres; facilitant a una ponència composta dels Srs. Gabriel Anadón, don Manuel Cendra, don Antoni Casamitjana, don Pere Espadas, don Joan Estivill, don Francisco Figuerola, don Josep Mallart, don Agustí Ribas, don Francisco Serra i don Jaime Sans, per defensar els drets de dita localitat, amparats ab la Real orde del l'any 1838.

— **DE FORA**—Una de les principals millores que s'han realitzat al poble de Camer de Mar d'ensia que es alcalde el nostre amic, l'antic catalanista don Maríán Serra, es l'abastament públic i avaluació de aigua potable.

Dijumenge passat se festeja l'arribada al poble de l'agua de la font de la Vela del sortit de Casa la Vela les comissions del Ajuntament, dades autoritats civils i eclesiàstiques, representacions de corporacions i personalitats que anaren a l'edifici al oïr de gracies en el que predicà el canonge don Forc, catedral de la Seminari de Girona.

Tor l'esmentat seguit, junt ab el clero parroquial i una gran multitud de gent, la plaça dels Barris. Allí l'alcalde pronuncià un discurs parlant de la transcendència del acte i del agrament que sentia a tots els que havien contribuït a realitzar-la.

Després girà una aixeta i l'agua, en magnífic broilador, s'abaisa a gran alçada, essent l'admiració de tot el públic que esglaiat en un grans aplaudiments l'orquestra contribuïa a la joia popular.

El següent oficial, un després al Consistori ahir s'hi serví un dinar a trestes les representacions.

Promuntar entusiasmes discursos el regidor senyor Espanol, el doctor Forc i l'alcalde don Maríán Serra.

El poble està molt content de la millora pública que representa el nou servei d'aigua potable.

Al coronel don Francisco Costa, comandant don Segundo Picó i capatins don Moisés Serra, don Gabriel Amadón i don Ramón Masqueu, tots del regiment d'infanteria d'Assia, se'ls ha autoritzat per realitzar un viatge d'instrucció, marxant a la ciutat de Girona a l'ajuntament per l'ortu de Anso, acompanyats quatre soldats i alguns animals de càrrega.

Aixis que estigué acabat i aprovat el planol del local de la Societat de Divulgació Astronòmica de Reus, se procedirà a començar les obres del reutil edifici, que serà cotonat per un Observatori astronòmic.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

El senyor de l'Esplanada de Vallvidrera van sorprendre i demanar a un vèhicle de Sarrià que arribava a l'altre costat de la carretera.

vatori meteorològic astronòmic. Dintre edifici s'emplantarà prop de la Estació Enológica, en els terrenys a dit fi cedits per aquella Corporació municipal.

—Durant la travessia de Barcelona a Palma, efectuada la nit del dimars, 13, pel vapor «Key Jaime I», s'inaugurà la estació radio-telegràfica establerta en dit vaixell. Se comunicà ab les estacions de Montjuich, Argel i Soller.

—A Ceuta se prepara la publicació del Diccionari complet castellà-arab, co- operant un irare caputí, delegat del bisbe de Tanger, P. Cervera.

—Don Antoni Güell i López i l'africanista don Emili Bonelli organisen el servei d'autòmobil entre Ceuta i Tetuán.

—Don Odón de Buen es a Melilla. Ab una canoa autòmobil, ell i alguns amics anaren a passejar pel mar; començà una forta levantina, les ondes saltaven per la cuberta, i el motor s'espatllà, quedant a mercé de la mar. Els tripulants se tiraren a l'aigua i miraculosament se pogueren salvar nedant.

—Dimars estigueren a Salou (Camp de Tarragona), el governador civil don Frederic Schwartz i el doctor don Gustau Fittabara, al objecte de prosseguir aquest últim sos estudis sobre l'paludisme.

Foren rebuts a la estació de Salou per les autoritats de Vilaseca, notrides representacions del Colegi mèdich de Reus, doctors Frias (els germans Eugeni i Alexandre) i Figuerola, l'arquitecte en Joseph Simó i el regidor senyor Barrufet i altres distingides personalitats.

Se dirigiren a la platja, recorreguda en una bona extensió, al objecte de determinar l'emplantament per l'edifici que's projecta construir en aquell saludable i pintoresc lloch, destinat a Sanatori de tuberculosos quíngüis, idea que patrocinen ab gran entusiasme, metges de Reus i fora de desitjar fos portada al terreny de la practica per la de la humanitat dolent i benefici del poble de Salou.

Acabada aquesta tasca, el doctor Pittabara omplí varies ampelles d'aigua dels pantanos susceptibles d'ésser sanejats i al objecte d'estudiar les bacteries que en ells se desenvolupen.

També visità varies coves de pescadors, poguent visitar a dos malats de paludisme.

Completats els sagrats devers que's imposaven la Ciencia i l'Humanitat, tornaren al poble, essent obsequiats al restaurant pels metges de Reus, ab un esplèndid banquet.

—Don Domingo Roca, notari de Granollers, ens ha fet la març d'esmentats agraments les laudatòries frases que dedicaven a si persona, al rector l'escuela, criminal que li feu el doctor Rafael Colomer, després d'haver assassinat al malhumat senyor Planxant, i ens diu que el senyor Roca, jamay, ni com a notari, ni com a particular, ha tingut cap mena de intervenció en els assumptes, actes, tractes ni confiances que li hagi pogut haver entre l'hospital ciutadà i industrial don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer. Ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exercici de l'Exercici, don Teodor Planxant i son associat el doctor Rafael Colomer, ens diu, el senyor Roca, que'l notari que medià en llurs coses, fou don Joan Francisco Aleu, avuy difunt, i al que tanpoch per tal mediador se li hauria de donar culpa de cap mena, ja que sa intervenció fou comitativa i ajudada al seu dever professional.

—Els comissaris de l'Exerc